

רע"פ 6037/15 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 6037/15

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 19.7.2015 בע"פ 8644-04-15 שניתן על ידי כבוד השופטים: א' טל - נשיא, ר' אמיר וש' בורנשטיין; ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש: עו"ד בני כץ

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (הנשיא א' טל והשופטים ר' אמיר וש' בורנשטיין) בע"פ 8644-04-15 מיום 19.7.2015, במסגרתו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו של בית משפט השלום בכפר סבא (השופט א' שרון) בת"פ 20690-03-13 מיום 29.12.2014.

2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום האוחז שני אישומים. האחד, מייחס לו עבירה של איומים בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); השני, מייחס לו עבירות של איומים בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, ותקיפה סתם (בן זוג) בניגוד לסעיפים 382(ב) + 379 לחוק העונשין. בבית משפט השלום, המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, באיומים על אשתו נושא האישום הראשון ובאיומים כלפיה ותקיפה שלה נושא האישום השני,

והושתו עליו חמישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות; שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור כל עבירת אלימות, לרבות איומים; פיצוי למתלוננת בסך 2,500 ש"ח; וקנס בסך 2,500 ש"ח. המבקש ערער על הרשעתו ועל עונש המאסר לריצוי בעבודות שירות שהוטל עליו לבית המשפט המחוזי. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור על שני חלקיו, וקבע כי הערעור כלפי ההרשעה מבוסס כולו על קביעות מהימנות של העדים, וכי אין מקום להתערב בערעור כלפי גזר הדין.

3. בבקשה שלפניי, המבקש עותר מבית משפט זה ליתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי ולהורות על זיכוי. לטענתו, בית המשפט המחוזי שגה בעת שהתעלם מהקשיים הראייתיים העולים מחומר הראיות ובחר שלא להתערב בהכרעת הדין ולהותיר אותה על כנה בנימוק של היעדר הצדקה להתערבות מצדו בקביעת מהימנות עדים. לשיטתו, בעניינו מדובר בצירוף של גורמים אשר יש בהם כדי לעורר ספק סביר שיכול להוביל לזיכוי מן העבירות שיוחסו לו.

4. אין בידי לקבל את הבקשה למתן רשות ערעור. עניינו של המבקש כבר נדון בפני שתי ערכאות. הלכה היא, כי אין מעניקים רשות לערעור שני, אלא אם עולה סוגיה עקרונית בעלת חשיבות כללית, בין משפטית ובין ציבורית (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיה) (13.7.1982)), או אם ישנם שיקולי צדק ייחודיים בנסיבות המקרה (ראו: רע"פ 5066/09 אוחיון נ' מדינת ישראל (22.4.2010)). עיינתי בבקשה ובפסקי הדין של בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי ואני סבור כי אין מקום להתערב בהם. המבקש לא העלה בבקשתו טענה בעלת חשיבות ציבורית כאמור וכל בקשתו עניינה בנסיבות הפרטניות של מקרה זה. וכן, לא הועלו שיקולי צדק ייחודיים לנסיבות המקרה. משכך, המבקש לא הצביע על עילה המצדיקה דיון ב"גלגול שלישי".

5. יתרה מכך, עיקר בקשתו של המבקש היא כי אתערב בממצאי עובדה ומהימנות שנקבעו על ידי בית משפט השלום לאחר שמיעת העדויות. כידוע, הלכה היא כי ערכאת הערעור אינה מתערבת, ככלל, בממצאים מסוג זה (ראו למשל: ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל (21.8.2000)). הלכה זו מקבלת משנה תוקף כאשר מדובר בבקשת רשות ערעור בפני ערכאה שלישית (וראו: רע"פ 7214/14 שמאי נ' עיריית תל אביב (5.11.2014)). בחינת מסקנותיו של בית משפט השלום, אף על רקע טענות המבקש, מעלה כי אין מדובר במקרה חריג המצדיק סטייה מהלכה זו. בית משפט השלום בחן בזירות את מכלול הראיות והגיעו למסקנה מבוססת ומנומקת היטב בדבר התקיימות יסודות העבירות, ובדין בית המשפט המחוזי לא התערב בקביעותיו. אשר על כן, אין בידי לקבל את בקשת רשות הערעור.

6. סוף דבר, הבקשה נדחית. משכך, ממילא מתייתרת בקשת עיכוב הביצוע.

ניתנה היום, כ"ג באלול התשע"ה (7.9.2015).

שׁוֹפֵט